

De Heus

DIERVOEDERS

Rijsbosch 17
4112 MB Beusichem
0345-501231

Openingstijden:

Maandag t/m donderdag	08.00 - 18.00 uur
Vrijdag	08.00 - 20.00 uur
Zaterdag	08.00 - 16.00 uur

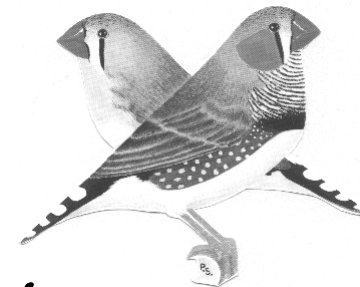
Diervoeders van o.a. de volgende merken:

Royal Canin, Biofood, Eukanuba, Iams, Doko, Bonzo, Hills, Pedigree Pal,
Teurlings en Wierdes

Speelgoed (Miniaturen) Skelters Trampolines
Vee- en Diervoeders, voor vogels en kleine huisdieren
Veeverzorging en Geneesmiddelen
Erf- en Stalgereedschap
Afrastering
Werkkleding, Schoenen, Klompen, Laarzen, Overals.
Kunstmest
Stro - Hooi - Krullen – Zaagsel enz. enz. enz.

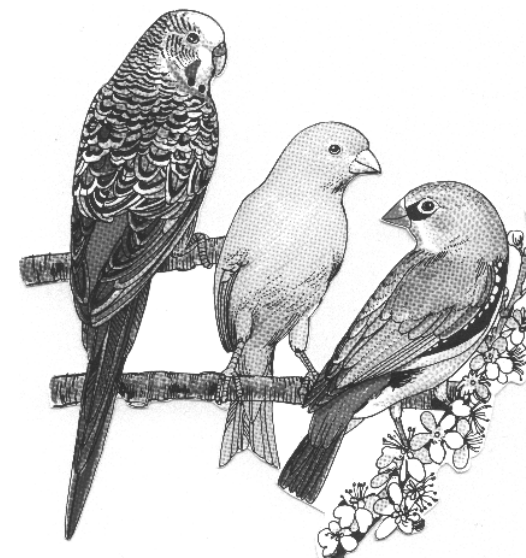
E
E
K
E
V

februari
2004

Eerste Culemborgse Kanarie- en Exoten Vereniging

opgericht 20 januari 1947
Kamer van Koophandel
Tiel: V157549

Het E.C.K.E.V. - bestuur bestaat uit de volgende personen:

Voorzitter: H. Rens
Otto van Reesweg 45,
4105 AB Culemborg
0345 - 518326

Secretaris: J.F.A.Pieters
Merwedestraat 3
4102 GL Culemborg
0345 - 520664

Penningmeester/
ledenadministratie J.M. van Driel
Schoolhof Oost 10,
4105 AS Culemborg
0345 - 519443

2° Voorzitter: F.W. Stap
Margrietstraat 8,
4116 CR Buren
0344 - 571896

2° Penningmeester: M. Verlangen
Gandhi 215
4102 HL Culemborg
0345 - 517450

Algemeen adjunct Johan Buurman
Burg Schorellaan 25
4105 DM Culemborg
0345-518031

Materiaalbeheer: P. Klaassen
Galderie 7, 4116 DS Buren
0344 - 572614

Ringcommissaris: Jan Middelkoop
Heinsiusstraat 16
4105 DG Culemborg
0345 516997

Vorkom teleurstellingen, dus bestel op tijd. Bij twijfel even een belletje naar Jan.

Redactie clubblad: P. Winkel en H. Rens, [e-mail: pla.winkel@hetnet.nl]

Contributie bedraagt € 25,00 per jaar, te voldoen voor 1 januari/1 juli van het betreffende jaar. Inschrijfgeld voor nieuwe leden bedraagt € 200 Bankrekening 31.25.09.294 Rabobank Culemborg t.n.v. penningmeester E.C.K.E.V. Girorekening 3980719

Uitnodiging spelletjes avond op 14 februari

Op veler verzoek gaan we weer een spelletjes avond houden waarbij we niet alleen gaan kaarten (klaverjassen en jokers) maar ook gaan sjoelen.

De avond vindt plaats op zaterdag 14 in het Rode Kruisgebouw en begint om precies 20.00 uur.

Vanaf half 8 kunt u zich inschrijven en staat de koffie klaar.

Deelname is voor de leden en per lid een introducee gratis.

We zorgen uiteraard weer voldoende prijzen zodat iedereen de kans heeft om met een mooi prijsje naar huis te gaan.

We rekenen daarom ook op een grote opkomst.

Het bestuur

Hoogtepunten uit de jaarvergadering van 27 januari 2004

- Frans Stap werd bij aanvang van de vergadering gehuldigd voor zijn 25 jarig lidmaatschap en ruim 20 jaar in het bestuur.
- De in 2003 overleden leden Van Soelen, Verkerk en Van Kraanen werden herdacht.
- Op 1 januari hadden we 55 leden, er hebben zich inmiddels al weer twee nieuwe leden aangemeld.
- Het jaarverslag van de secretaris gaf geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen.
- De Tentoonstelling in 2004 wordt in principe gehouden van 5 tot en met 7 november in het Trefpunt.
- De gebruikelijke keurmeesters zullen worden gevraagd te komen keuren.
- Een delegatie van het bestuur gaat een kijkje nemen in Happy Dayzz of dat een geschikte locatie is voor onze feestavond en zo tegen welke prijs.
- De tentoonstelling en de zeer overzichtelijke jaarrekening zijn afgesloten met een fors batig saldo.
- Harry Hommelberg volgt Jan den Braber op in de kascontrole commissie.
- Jan Pieters is bereid gevonden de functie van secretaris over te nemen van Peter Winkel. De overige bestuursleden behouden hun functie.
- De begroting van 2004 sluit met een klein batig saldo, waarbij er ruimte is om te investeren in nieuwe TT-materialen.
- Op 14 februari is er een spelletjes avond in het Rode Kruisgebouw. We gaan klaverjassen, jokers en sjoelen. De entree is gratis voor leden en hun introducees.
- De ledenbijeenkomsten worden dit voorjaar gehouden op 23 maart en 11 mei in het Rode Kruisgebouw.
- In de zomer zullen twee bezoeken aan vogelparken volgens het car-poule systeem worden gehouden.
- Het was een zeer gezellige avond met een goed aantal bezoekers.

ministerie van Landbouw,
Natuur en Voedselkwaliteit

[www.minlnv.nl / persberichten](http://www.minlnv.nl/persberichten)

Maatregelen ter voorkoming Aviaire Influenza

27 januari 2004 - Minister Veerman heeft vandaag, mede namens zijn collega van Volksgezondheid Welzijn en Sport (VWS) de Tweede Kamer geïnformeerd over de maatregelen die zijn genomen ter voorkoming van Aviaire Influenza (AI) in Nederland. De situatie baart de ministers ernstige zorgen omdat de verspreiding van het virus zeer snel gaat. Bovendien betreft het een virus dat gevaarlijk blijkt voor de mens.

Maatregelen EU

De EU heeft per 23 januari een importverbod afgekondigd voor pluimveeproducten uit Thailand. Vanuit de andere landen waar de ziekte heerst, worden geen pluimveeproducten geïmporteerd. Er bestond al een importverbod van levend vee uit landen uit de getroffen regio. Minister Veerman dringt er bij de EU op aan om vergelijkbare maatregelen te treffen voor de import van siervogels uit risicolanden. Tot op heden geldt voor deze categorie dieren een 30 dagen quarantainemaatregel. De situatie in Azië wordt door de Nederlandse overheid in nauw contact met de Europese Commissie en de lidstaten op de voet gevolgd.

Vliegverkeer

Minister Veerman bepleit in Brussel het nemen van hygiënemaatregelen op luchthavens. Hoewel de kans op verspreiding in het veterinaire circuit via het vliegverkeer niet groot wordt geacht door deskundigen, pleit minister Veerman voor het nemen van hygiëne-maatregelen op luchthavens. Het gaat dan om de ontsmetting van schoenen met behulp van matten en het controleren van de bagage. Dit is van groot belang omdat verspreiding van het virus het beste bij de bron kan worden voorkomen. Woensdag 28 januari vindt overleg plaats met partijen om hygiënemaatregelen vast te stellen voor rechtstreekse vluchten vanuit risicolanden op Schiphol.

[actueel](#)
[infomarkt](#)
[beleidsthema's](#)
[het ministerie](#)
[zoeken](#)

Postbus 51

In interdepartementaal verband is besloten tot een intensivering van de voorlichting aan reizigers naar de risicolanden. Zo heeft het ministerie van Buitenlandse Zaken de reisadviezen voor negen landen aangepast. Daarbij is uitdrukkelijk aandacht besteed aan risicovolle handelingen zoals direct contact met pluimvee en dierlijk materiaal. Deze informatie wordt ook via Postbus 51 bekend gemaakt. Vanuit Nederland wordt bij de Europese Commissie gepleit voor een Eu-brede informatiecampagne voor reizigers naar Azië.

Betrokken partijen

De Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit volgt nauwlettend de gevolgen voor de Nederlandse reiziger. Deze gevolgen worden besproken in het interdepartementaal beleidsteam. De departementen van VWS en Buitenlandse Zaken zijn hier nauw bij betrokken. Alle pluimveehouders worden door het Productschap voor Vlees en Eieren (PVE) benaderd om zeker te stellen dat uiterste bedrijfshygiëne in acht wordt genomen en vooral geen contacten plaatsvinden met geïmporteerde siervogels. Via de landelijke organisatie van hobbydierhouders wordt vergelijkbare voorlichting gegeven.

Achtergrond

Op 15 december 2003 is voor het eerst melding gemaakt van Aviaire Influenza in Zuid-Korea. In de weken daarna is Aviaire Influenza gemeld vanuit een aantal daaromheen liggende landen, te weten Vietnam, Japan, Taiwan, Pakistan, Cambodja, Indonesië, Thailand, China en Laos. Tevens zijn er aanwijzingen voor besmetting in Myanmar, Saoedi-Arabië en Bangladesch.

Het gaat om Aviaire Influenza type H5N1. De uitbraak in Nederland vorig jaar, betrof het type H7N7. Naast miljoenen stuks pluimvee zijn er in Vietnam inmiddels ook zes mensen overleden aan een besmetting met het H5N1 virus. Ook in Thailand zouden twee mensen zijn overleden als gevolg van besmetting met het virus. Overigens is tot op heden geen besmetting van mens tot mens aangetoond. De oorzaak van de besmetting van mensen is gelegen in directe contacten tussen mensen en AI besmette dieren.

[reageren](#)
[homepage](#)

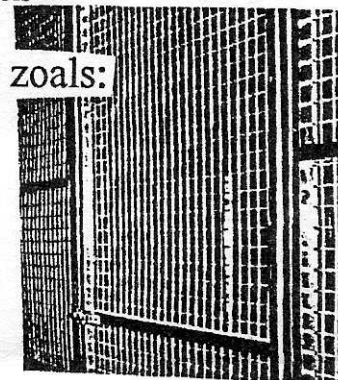
AFBOUW EN KLUSSENBEDRIJF

J. Welts.

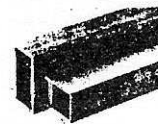
Ook uw adres voor kant en klare Aluminium Volieres
In alle door u gewenste maten

Ook alle materialen voor zelfbouw zoals:

Aluminium pijp
Koppelstukken
Popnagels
Diverse soorten en maten gaas
Verschillende voerbaksystemen enz:

Vraag gratis een vrijblijvende offerte aan of informeer naar al onze mogelijk heden in afbouw en klussen.

Wielingenstraat 77 3313 EV Dordrecht
TEL/FAX 078-6162465 Mobiel 06 50 50 57 46

Zowel op het Europese vasteland als in Engeland, fokte men de grasparkiet aanvankelijk uitsluitend op kleur. In Engeland kwam hierin rond 1910 verandering toen een groepje grasparkietenfokkers de standaard van uitmuntendheid ontwierp en zich ging toeleggen op de postuurkeek. In februari 1925 werd in Londen 'The Budgerigar Club' opgericht. Men startte met 18 leden. Eén van de eerste taken van de club was de standaardisen van 1910 herzien, terwijl deze verder werd aangevuld met een standaardmodel en een kleurstandaard, waarin acht kleurslagen waren opgenomen. In 1930, men had inmiddels 500 leden, werd op verzoek van koning George V de naam van de club gewijzigd in 'The Budgerigar Society'. Thans, ruim zeventig jaar later, telt deze oudste en meest bekende grasparkieten-speciaalclub ter wereld ongeveer 7000 leden.

In Nederland bleef men het fokken van kleurvogels nog een tijd trouw en het duurde nog tot de tweede helft van de vijftiger jaren dat hierin verandering kwam. In die tijd werden de eerste postuurvogels uit Engeland geïmporteerd en men begon schoorvoetend het Engelse systeem over te nemen, waarbij de nadruk op het formaat en type kwam te liggen. Vandaar de thans door de leek nog gebruikte (foutieve) benaming Engelse grasparkiet. De eerste die van het fokken kleurvogels overstapte op de fok van postuurvogels was de heer Korver uit Alkmaar. Deze liefhebber kocht eind 1957 twee stel grasparkieten in de kleuren grijs en grijsgroen van Mr. Jack Burman, in die dagen een bekende Engelse champion-breeder. Met deze vogels werd een stam opgebouwd, die binnen enkele jaren aan de top stond van het Nederlandse grasparkietenbestand. Andere kleurfokkers volgden spoedig. Tot de bekendste fokkers die veel hebben bijgedragen tot de verbetering van het Nederlandse grasparkietenbestand behoren de heren Dijkman en Verbeem. Zij betrokken de eerste postuurvogels van de in die dagen zeer bekende Engelse topkweker T. North. Later werden ook vogels geïmporteerd van andere Engelse topfokkers als Watmough, Holland, Mason, Barlass en Mrs Kirby. Geleidelijk aan gingen steeds meer fokkers over op postuurvogels, temeer omdat ze wel inzagen dat ze met louter kleurvogels op de tentoonstellingen niet meer aan de bak kwamen.

In mei 1965 werd in Utrecht de Nederlandse Parkieten Club (N.P.C) opgericht. Mede door toedoen van deze club heeft de ontwikkeling van de postuurfok in Nederland de afgelopen decennia een enorme opgang gemaakt. De talrijke liefhebbers die zich thans bezig houden met de fok van standaardvogels getuigen hiervan. Het fokken van standaardgrasparkieten, zoals we de huidige tentoonstellings-parkieten noemen is uitgegroeid tot een liefhebberij waarin veel mensen een actieve vorm van vrijetijdsbesteding gevonden hebben die ze voor geen goud zouden willen missen. Speciaal het houden, fokken en tentoonstellen van standaardgrasparkieten wil ik in de volgende artikelenreeks behandelen.

Harry van der Linden

'Een boeddhist slacht geen kippen'

De kippengriep heeft hard toegeslagen in Thailand. Een kippenboer kan het ruimen niet aanzien. „Dit is toch een boeddhistisch land?“

Door onze correspondent Robert Giebels

SONG PHI NONG, 30 JAN. De spraakwerval van de Thaise kippenboer komt plotseling volledig tot stilstand. Want hij wordt herinnerd aan De Dag.

De Dag was eerder deze week, zo'n dertig soldaten en gevangenen zijn 28.000 kippen kwamen ruimen. Reden: de kippengriep. Ze waren zacht aan komen marcheren, want ze droegen rubberen laarzen. Aan hun handen felgekleurde rubberen afwashandschoenen en op hun hoofd gebloemde douchemutsen. Legkip na legkip rukten de ruimers uit de hokjes, stopten ze levend in zakken en begroeven ze pal voor de schuur. „Ik kon het niet aanzien“, zegt de boer na een minuut zwijgen. „Ik mis mijn kippen. Ik mis hun geluid.“ Hij staart naar een van zijn volledig lege kippenschuren die, zoals gebruikelijk in Thailand, op palen in een visvijver staat. „Kippenpoep is het beste visvoer. Nee, natuurlijk kunnen vissen geen vogelgriep krijgen.“

De burens van de 47-jarige Somchai Jai Dee Choey zeggen dat de kippenboer annex viskweker onbedaarlijk heeft moeten huilen toen hij de bewegende zakken zag. Daarna is hij flauwgevallen. „Dit is toch een boeddhistisch land?“, zegt Somchai nu bitter. „Levend begraven: dat hoort niet. Politici in Bangkok hebben geen idee wat ze aan deze vogelgriep moeten doen, want een epidemie als deze is nooit eerder voorgekomen.“

De boer heeft een kostenpost van 80.000 euro, zijn illegale Birmese werknemers kon hij bij zijn broer kwijt. „Die heeft een suikerrietplantage.“ Maar hij gaat door met de kippen. „Anders moet ik ook stoppen met de vissen. Daar verdien ik het meeste aan.“ Hij kijkt naar de flonkerende boeddhistische tempel aan de overkant van de weg: „Ik heb mijn geloof niet verloren. Twintig jaar lang heb ik alleen de eieren van mijn kippen genomen, nooit heb ik er één gedood. Het goede karma zal komen.“

In het district Song Phi Nong, dertig kilometer rondom de boerderij van Somchai, hebben alle honderd boeren hun kippen levend begraven zien worden. Zo'n vijf miljoen stuks, schat hij. „Ook in de rest van Suphan Buri leeft geen kip meer." Suphan Buri is een van de meest welvarende provincies van Thailand. De vlakke gronden zijn zeer vruchtbaar en water, essentieel voor de Thaise wijze van kippen-met-vissen houden, is er in overvloed. Voor de Thai is Suphan Buri de kippenprovincie - de bron van eieren en kippenvlees.

Voorlopig is dat voorbij. Uit de kippenhangars die overal op palen in het water staan klinkt geen geluid meer. Voor elke schuur ligt vers omwoelde grond met sporen van rupsbanden. Op de meeste dichte kuilen ligt nog een laag kalk die het ontbindingsproces zou moeten versnellen. Kippen die wisten te ontsnappen liggen nu dood in de visvijver.

Vandaag verklaarde de regering dat het vogelgriepvirus zich inmiddels naar 29 van de 76 Thaise provincies heeft verspreid, maar dat Suphan Buri 'virusvrij' is. Er is daar dan ook nauwelijks gevogelte dat het virus zou kunnen dragen.

Beroofd van hun kippen, zijn vooral de kleine boeren ten einde raad. Zoals de boerin Sawang Pornkasem: „Mijn man doet de vissen, ik doe, eh, deed de kippen." Ze heeft één kippenschuur waaruit dagelijks 1.200 eieren kwamen, maar die is nu leeg. „Het voelt alsof ik tweeduizend baby's heb verloren. Bovendien verveel ik me enorm sinds ze een paar dagen geleden de kippen zijn komen halen. Ik heb ze niet geholpen, want dan zou ik een zonde hebben begaan. Ik heb gehuild, dus vraagt u me er alstublieft niet verder naar."

Zoals alle boeren krijgt Sawang een schadevergoeding van veertig baht, 80 eurocent, per gedode kip. „Maar ze hebben me honderd baht gekost. Bovendien moet ik nog zien of we dat geld echt krijgen." Stoppen of doorgaan? De boerin is erg gaan twifelen. Die schuur staat er en daar heeft ze met haar man veel geld in gestoken. Maar hoe lang duurt het voordat er weer 2.000 leggende kippen inzitten? „Over drie maanden mogen we weer kippen houden. Maar waar haal ik die vandaan? Nog even en er zijn in heel Thailand geen kippen meer. En als ik dan misschien ergens kuikentjes kan krijgen, dan nog duurt het twintig weken voordat die hun eerste ei leggen."

Boer Somchai ziet het nog veel somberder in: „Pas over twee jaar is alles weer normaal. Ik schat dat een vijfde van de boeren zal stoppen met kippen, vooral de kleine boeren." Dag na dag staan de tranentrekkende verhalen van zulke

de wildbaan.

- 1934 In de kwekerij van de Amerikaan A. Brown wordt de eerste opaline geboren. Het betreft een kobalt opaline pop.
- 1935 Op de 'Royal Zoological Society Show' te Sydney, Australië, wordt een lichtgroene dominant bonte man tentoongesteld. Een zekere mevr. S. Harrison uit Murrumbena, Australië, koopt in een winkel te Melbourne een grijsgroene grasparkiet. De herkomst is onbekend.
- 1937 Uit Canada en Engeland worden geelmaskers gemeld.
- 1939 Mertens, Duitsland, fokt een grasparkiet met bevederde poten. Van deze vogel is geen nafok. In Engeland en Canada ontstaan de eerste kuifparkieten.
- 1940 In Nederland en België treden ongeveer gelijktijdig de eerste Hollands bonten op.
- 1943 Uit Australië wordt de leigrijze grasparkiet gemeld. Mevr. S. Harrison uit Murrumbena krijgt uit de paring grijsgroen x hemelsblauw een grijs jong op stok. Deze dominant verervende kleur wordt thans Australisch grijs genoemd. Bij de Engelsman E.W. Brooks wordt de eerste recessief verervende grijze geboren, later bekend onder de naam Engels grijs. Thans vermoedelijk uitgestorven.
- 1947 In Nederland, België en Denemarken worden ongeveer gelijktijdig de eerste gele en witte zwartogen geboren.
- 1948 Vermoedelijk omstreeks deze tijd ontstaat in Engeland de zogeheten buff-bevedering.
- 1953 In Engeland worden de eerste lacewings geboren.
- 1954 Uit de Verenigde Staten worden de eerste clearbodies gemeld.
- 1960 Uit Australië, Engeland en Duitsland komen de eerste meldingen over de 'feather duster'.
- 1967 In de fokkerij van Ethel J. Dobie, Australië, komt de 'mottled' grasparkiet tot ontwikkeling. Het betreft een recessieve bontvorm die pas na de jeugdruï zichtbaar wordt.
- 1972 Uit Australië wordt de eerste spangle gemeld. De herkomst is niet bekend.
- 1975 Uit Australië wordt de zogeheten 'saddleback' gemeld. Het betreft een verschijningsvorm waarbij de mantel een vage grijze tekening toont op een gele (groenserie) of witte (blauwsérie) ondergrond, terwijl de kleur en ondulatietekening voor de overige lichaamsdelen onveranderd blijven.
- 1984 In de kwekerij van G. Visser te Bilthoven wordt een clearbody geboren, met vermoedelijk dominante kenmerkvorming.
- 1992 D. van Dijk uit Glanerbrug ontdekt op een vogelbeurs te Weerselo tussen een bonte verzameling gewone grasparkieten twee blauwe mannen met een zwart gekleurd masker en zwarte pigmentstrepen op het onderlichaam. Deze mutatie vererft autosomaal recessief en wordt thans zwartmasker genoemd.
- 1997 Uit Israël wordt de cleartail gemeld, naar verluid een variant van de spangle

In chronologische volgorde ziet dit overzicht er als volgt uit:

- 1864 Een zekere Huber beschrijft een grasparkiet waarvan de slagpennen wit en de lichaamskleur opgebleekt is.
- 1864 Een zekere Dr. E Rey maakt melding van een bonte die hij gefokt heeft.
- 1872 Bij J. Boone in België ontstaat de eerste echte kleurmutatie, de zogenaamde gele grasparkiet.
- 1878 Bij Limbosch in België wordt de eerste blauwe grasparkiet geboren uit twee groene oudervogels. Van deze vogel wordt echter geen nafok verkregen.
- 1879 Bij Kessel in België worden drie gele grasparkieten met rode ogen geboren, naar alle waarschijnlijkheid de eerste lutino's.
- 1884 Ook de Engelsman J. Abrahams maakt melding van lutino's.
- 1886 De Engelsman J. Abrahams ontvangt een paartje gele grasparkieten uit Australië. Het betreft in het wild gevangen vogels.
- 1887 In het 'British Museum' wordt een balg tentoongesteld van een donker-groene grasparkiet afkomstig uit de wildbaan.
- 1910 Uit het Franse Le Mans worden blauwe grasparkieten gemeld. Met deze vogels wordt voor het eerst nafok behaald.
- 1915 De Fransman Blanchard fokt de eerste donkergroenen.
- 1917 De eerste witte grasparkiet is een feit.
- 1919 De Fransman Blanchard fokt de eerste olijfgroene.
- 1920 Uit de paring hemelsblauw x olijfgroen vallen de eerste kobaltblauwe vogels. H.D. Astley uit Engeland en mevr. Ephrussi uit Frankrijk melden kort na elkaar nafok van witte grasparkieten.
- 1921 Blanchard uit Frankrijk fokt de eerste mauvekleurige grasparkiet.
- 1927 In de fokkerij van mevr. P. Weisz uit Oostenrijk wordt de eerste grijs-vleugel geboren.
- 1928 Bij Mertens, Duitsland, ontstaat de eerste violet.
- 1929 Uit Zwitserland wordt de Duitse fallow gemeld Van deze vogel wordt geen nafok verkregen.
- 1930 Ook in de fokkerij van B. O'Brien te Sydney (Australië) worden fallows geboren. H. Piers uit Sydney maakt melding van 'blankvleugels' Volgens Enehjelm treden in dat jaar in België tevens de eerste geelmaskers op.
- 1931 Bij Schumacher in Maagdenburg worden fallows geboren. In Californië, USA, is sprake van een zelfde mutatievorm. De Engelsman G.F. Porter meldt de eerste cinnamons. De eerste halfsider wordt gemeld.
- 1932 Op een tentoonstelling in Denemarken wordt de eerste recessief bonte ontdekt; herkomst onbekend.
- 1932 Bij een zekere Coulsen in Lincoln ontstaat de faded.
- 1933 Uit Australië wordt een lichtgroene opaline pop gemeld, afkomstig uit

boeren in alle kranten. Ze hebben net een nieuw dak op hun schuur gezet, of voor maanden voer ingeslagen of hebben de opbrengst van eieren of kippen nodig voor een kind dat net deze week voor het eerst naar een dure school gaat.

Zonder uitzondering klagen ze over de manier waarop de regering van premier Thaksin Shinawatra ze zal compenseren. Sommige boerenorganisaties roepen kiezers al op bij de parlementsverkiezingen volgend jaar niet op de Thai Rak Thai te stemmen. Die partij, Thai Houden Van Thai, is het politieke vehikel van Thaksin die tot voor de vogelgriepuitbraak zo goed als zeker was van een eclatante verkiezingszege. Vooral dankzij de stemmen van de plattelandsbevolking, de meerderheid van het electoraat. „Dit zijn mijn zwaarste dagen als premier", liet Thaksin zich deze week ontvallen. Reden is de zogenoemde tweelingcrisis, want naast de vogelgriep epidemie, kampt het overwegend Boeddhistische Thailand in het islamitisch zuiden met problemen van religieuze aard: met bloedige moordaanslagen jagen separatistische moslims de Boeddhistische bevolking daar de stuipen op het lijf. „Het is: zuiden, kippen, kippen, zuiden, zuiden, kippen enzovoort", zo vatte Thaksin zijn agenda van de afgelopen weken samen.

De boeren voelen zich ook het slachtoffer van een regering die veel te laat in actie is gekomen. Afgelopen vrijdag gaf Thaksin via zijn woordvoerder toe dat het vogelpestvirus misschien toch in Thailand actief was. Twee kinderen zijn er inmiddels aan overleden, één ligt op sterven en van zes recente doden moet nog worden vastgesteld of hun dood te wijten is aan virus H5N1.

Tegelijk komen verhalen in de krant over jongens zoals de 15-jarige Watchara Boonrod, zoon van een kippenhouder. Op diens boerderij zijn vanaf begin december kippen gestorven aan een mysterieuze ziekte. Watchara ging ze volgens zijn moeder verzorgen, aaide ze, liep rond met de kippen in zijn armen en overleed op 27 december. Aan longontsteking, zeiden de artsen toen.

„Bij mij gingen de eerste kippen ongeveer een maand geleden dood", herinnert boer Somchai zich. Hoe het virus in zijn boerderij is gekomen weet hij niet. „De regering zegt dat trekvogels het virus hebben meegenomen. Ze zeggen dat als wij weer kippen willen hebben, we een net over al onze kippenschuren moeten leggen. Die mensen in Bangkok weten echt niet waar ze het over hebben."

2. OPMARS VAN DE GRASPARKIET

Gould was niet alleen de man die ons als eerste informeerde over het leven van de grasparkiet in de vrije natuur, hij is waarschijnlijk ook de man geweest die de eerste grasparkieten in Europa introduceerde. In zijn "*Handbook of the Birds of Australia*" - een groots werk met schitterende gekleurde platen van de vogels, geschilderd door zijn vrouw - schrijft hij woordelijk:

„I believe I was one of the first who introduced living examples to this country, having succeeded in bringing home several on my return in 1840."

De grasparkieten die Gould in dat voor grasparkietliefhebbers gedenkwaardige jaar meebracht, waren door zijn zwager Charles Coxon in Australië in gevangenschap gefokt. Kennelijk waren er in die tijd in Australië al mensen, die op de hoogte waren van de broedgewoonten en verzorging in gevangenschap van deze vogels. Nochtans schrijven we 1840 als het beginjaar van het domesticatieproces van de grasparkiet. Immers, de opmars van de grasparkiet begon niet in Australië, maar in Europa, waarnaar hij vanaf dat jaar, volgens de toenmalige literatuur, in steeds groter wordende aantallen werd verscheept. Het grote aanpassingsvermogen en prettige karakter, de eenvoudige huisvesting- en verzorgingseisen en de gemakkelijke fokbaarheid hebben er verder toe bijgedragen, dat de grasparkiet binnen enkele decennia tot meest gehouden kooivogel werd en volledig domesticeerde.

De eerste grasparkieten verwisselden voor een fors bedrag van eigenaar. De in die dagen bekende Londense vogelhandelaar Chr. Jamrach kocht het eerste paartje van Gould voor £26 (toentertijd f260,- thans ongeveer € 118) en verkocht de vogels voor £27 (in die tijd 270,- thans ruim € 122) weer door aan een zekere Dr. Buttler te Woolrich. U moet deze bedragen zien tegen de achtergrond van het toenmalige weekloon van een gewone werkmans van vijf à zes gulden (ca. € 2,50).

Zoals bekend, bleef het niet bij die ene transactie. Zo rond het jaar 1850 waren er al vele duizenden grasparkieten in Europa. Fokresultaten bleven dan ook niet lang uit. In 1854 doet een zekere Jules Delon in "*Bulletin de la Soc. imp. d'acclimation de France*" onder de titel "*Note sur la Perruche ondulée*" uitvoerig verslag van zijn ervaringen met grasparkieten. Dit vermoedelijk oudste verslag over de fok met grasparkieten bevat alle wezenlijke informatie aangaande voeding, verzorging en broedverloop. Delon schrijft sinds 1849/1850 grasparkieten te fokken en maakt verder melding van twee andere liefhebbers, een zekere Saulnier uit Saint-Brice en ene Bissent uit Belleville, die net als hij sinds 1850 met grasparkieten fokken. Ook in de dierentuin van Antwerpen werd omstreeks 1850 al op kleine schaal met grasparkieten gefokt, zo blijkt uit een aantekening van de toenmalige directeur J. Vekemans. Rond 1860 werd de fok van grasparkieten in de Antwerpse Zoo in het groot opgezet. Ook werden er jaarlijkse vogelbeurzen gehouden, waar zelfs bestellingen binnen kwamen uit Berlijn en Petersburg. De nafok bracht een goede prijs op en het kon dus niet uitblijven, dat ook particulieren probeerden een

graantje mee te pikken. Bekende grasparkietfokkers uit die tijd waren L. van der Snick uit Brussel, Kessels en Limbosch beiden uit Ukkel, J. Boone, mw Bodinud, Gheude-Petit uit Binche.

Het eerste broedsucces in Duitsland dateert van 1855. Het staat op naam van ene gravin von Schwerin uit Berlijn. Detailinformatie over dit broedsucces geeft Karl Bolle in "*Cabanis Journal für Ornithologie*" in 1859. In dit verslag merkt Bolle tevens op dat de grasparkiet toen al in elke grote stad een gewilde kooivogel was. Wanneer de eerste grasparkieten in Nederland zijn beland, is niet precies bekend. In zijn boek "*De Vogelwereld*" dat in 1886 verscheen, vermeldt Nuyens dat zijn broer ruim dertig jaar tevoren een paartje grasparkieten uit Australië had mee gebracht. Dat moet dus omstreeks 1855 zijn geweest. Ofschoon ertussen 1850 en 1860 op tal van plaatsen met grasparkieten werd gefokt, nam de import vanuit Australië nog steeds toe. Per zending kwamen vaak meer dan 10.000 parkieten mee. De prijzen zakten dan ook behoorlijk. Volgens Ruß importeerde de firma Bills in Londen in 1878 van midden februari tot eind juli 14.069 paar en van september tot januari 1879 maar liefst 79.655 paar grasparkieten.

Frankrijk importeerde in die jaren ongeveer 100.000 paar grasparkieten per jaar. Dat aan dergelijke massale aanslagen op de Australische fauna een einde moest komen, was te voorzien. In 1894 verbood de Australische regering dan ook de uitvoer van alle inlandse vogels. Toen werd er echter in Europa al zo intensief met de grasparkiet gefokt, dat dit nauwelijks nog van invloed was op de prijzen.

In de Zuidfranse stad Toulouse ontstonden vanaf 1880 enorme fokkerijen waar per jaar tienduizenden grasparkieten werden gefokt. Tot de bekendste fokkerijen in die dagen behoorden *L'Etablissement Bastide* met een gemiddeld grasparkietenbestand van tussen de 80.000 en 100.000 stuks en *Les Etablissements Ornithologiques Blanchard* waar men gedurende het hele jaar enkele tienduizenden grasparkieten hield.

Inmiddels waren ook de eerste kleurmutaties een feit. In 1872 werd in België een gele grasparkiet met zwarte ogen geboren, zes jaar later de eerste blauwe. Spoedig daarna volgden de eerste lutino's. De nieuwe kleurslagen ontketenden een ware rage onder de mensen waardoor de fok een nieuwe stimulans kreeg. De fokkerijen beleefden gouden tijden, mede doordat er steeds nieuwe kleuren bijkwamen, die vaak voor fabelachtige prijzen werden verhandeld. Zoals het altijd gaat wanneer ergens veel geld mee verdiend kan worden, kwamen er steeds meer 'liefhebbers' bij die grasparkieten als bijverdienste hielden. Dat moest vroeg of laat natuurlijk fout gaan. Tegen het einde van de twintiger jaren was het dan ook zover en stortte de markt definitief ineen. Het betekende het einde van de massafok.

Eén van de redenen waaraan de grasparkiet zijn enorme populariteit dankt, is de verscheidenheid aan kleurslagen waarin de vogel te fokken is. De geschiedenis van de domesticatie van de grasparkiet is dan ook niet compleet, zonder een overzicht van de voornaamste mutaties die tijdens dit proces zijn opgetreden.